

שהיה חוקי באותה שעה או לשם העתקתה או הצגתה של יצירה בזמן שבו היתה ההעתקה או ההצגה מותרת אלמלא דבר-מלך זה, הרי שום דבר האמור בדבר מלך זה לא יגרע מכל זכות או טובת הנאה, ולא יפגע בכל זכות או טובת הנאה, הנובעות מתוך אותו מעשה או קשורות בו ושהן קיימות ובנות ערך באותו התאריך, אלא אם כן הסכים האיש, שנעשה בתוקף דבר מלך זה זכאי למנוע אותה העתקה או הצגה, לשלם אותם הפיצויים שייקבעו עפ"י הסכם או, באין הסכם, עפ"י הוראות חוק הקופירייט, 1911.

5. דבר מלך זה יחול על כל מושבות הוד מלכותו, לרבות ארצות החסות של הוד מלכותו, שחל עליהן חוק הקופירייט, 1911, פרט למושבות בעלות שלטון עצמי ולרודסיה הדרומית.

6. דבר מלך זה יפורש כאילו היה חלק מחוק הקופירייט, 1911.

7. דבר מלך זה יקרא דבר המלך על הקופירייט (מדינות מלאיי המאוחדות), 1931.

מ. פ. א. הנקי.

דבר מלך על הקופירייט (אמנת רומא) 1933

בחצר המלך בארמון בקינגהם ביום 16 במרץ, 1933.

במעמד

הוד מלכותו המלך.

הקנצלר של דוכסות לנקסטר.
קפיטן מרגיסון.

הלורד הנשיא.
שר הארחה.
האלוף ברידג'מן.

הואיל וביום תשעה בספטמבר לשנת אלף ושמונה מאות ושמונים ושש בחתמה בין הוד מלכותה המלכה ויקטוריה ובין מספר מדינות נכריות אמנה (שתקרא בזה „אמנת ברן“) להקמת ברית בינלאומית לשם הגנת זכויותיהם של מחברים על יצירותיהם הספרותיות והאמנותיות ונחתם הפרוטוקול הסופי הרצוף לאותה אמנה:

והואיל וביום ארבעה במאי לשנת אלף ושמונה מאות ותשעים ושש הוסכם בין הוד מלכותה המנוחה ויקטוריה ובין מספר מדינות נכריות על חקיקת חוק נוסף לאמנת ברן (שיקרא בזה „החוק הנוסף“);

והואיל וביום שלשה עשר בנובמבר לשנת אלף ותשע מאות ושמונה נחתמה בין הוד מלכותו המלך המנוח אדוארד השביעי ובין מספר מדינות נכריות אמנה (שתקרא בזה „אמנת ברלין“) הכוללת תקונים והוספות ובאה במקום אמנת ברן והחוק הנוסף;

והואיל והותנה באמנת ברלין שמדינות המצטרפות לאמנה יכולות לציין אותן ההוראות באמנת ברן ובחוק הנוסף שימצאו לטוב בעיניהן להביאן במקום ההוראות המקבילות אשר באמנת ברלין, וכי המדינות שבאו על החתום יכולות להכריז, עם חליפת אגרות האישור, על רצונן להשאר כפופות, בנוגע לכל נקודה מסוימת, להוראות האמנות שחתמו עליהן קודם לכן;

והואיל ועפ"י חוק הקופירייט, 1911 ודברי המלך במועצה שיצאו על פיו והמפורטים בתוספת הרביעית לדבר מלך זה, ניתן עתה תוקף לאמנת ברלין בגבולות מושבותיו של הוד מלכותו שחל עליהן דבר מלך זה;

והואיל וביום עשרים במרץ לשנת אלף ותשע מאות וארבע עשרה הוסכם בין הוד מלכותו ובין מספר מדינות נכריות על פרוטוקול נוסף לאמנת ברלין;

והואיל וביום שנים ביוני לשנת אלף ותשע מאות ועשרים ושמונה נחתמה בין הוד מלכותו ובין מספר מדינות נכריות אמנה (שתקרא בזה „אמנת רומא“) הכוללת תקונים והוספות ובאה במקום אמנת ברן על תיקוניה המאוחרים:

והואיל ונקבע באמנת רומא שההסכמים שהיו בתקפם קודם לכן יוסיפו לחול לגבי היחסים עם אותן הארצות שלא אישרו את אמנת רומא וכי המדינות שחתמו על אמנת רומא יוכלו להוסיף וליהנות מן הסייגים שקבעו לעצמן קודם לכן וכי מדינות אחרות יוכלו להצטרף לאמנת רומא כשהזכות בידיהן ליהנות מן ההוראה האחרונה דלעיל:

והואיל ואמנת רומא נתאשרה ע"י הוד מלכותו בשם הממלכה המאוחדת של בריטניה הגדולה ואירלנדיה הצפונית והודו הבריטית ובתוקף המודעה שניתנה מטעם הוד מלכותו עפ"י הוראות אמנת רומא חלה האמנה הזאת על שאר מושבותיו

של הוד מלכותו שחל עליהן דבר מלך זה בתוקף סעיף שלשים מחוק
הקופירייט, 1911:

והואיל והמדינות הבאות, היינו: — אוסטריה, בלגיה, ברזיל, טשכוסלובקיה, דנמרק ואיי פארו, אסטוניה, צרפת ואלגיריה והמושבות, גרמניה, האיטי, מונאקו, מרוקו (האזור הצרפתי), פולניה, פורטוגל ומושבותיה, רומניה, סיאם, ספרד ומושבותיה, סוריה והלבנון וטוניס, נצטרפו לאמנת ברלין או אישרו אותה בהתחשב עם הסייגים הנזכרים בתוספת הראשונה לדבר מלך זה בנוגע להחלפת ההוראות של אמנת ברלין בהוראות המקבילות של אמנת ברן או של החוק הנוסף או בנוגע להוראות שעל פיהן הן רוצות להשאר כפופות לאמנות שחתמו עליהן קודם לכן אלא שלא אישרו את אמנת רומא:

והואיל והמדינות הבאות, היינו: — בולגריה, העיר החפשית דנציג, פינלנד, יון, הונגריה, איטליה, יפן וקוריאה, פורמוזה, סחאלין היפנית והאזור החכור של קוואנטונג, ליכטנשטיין, לוקסמבורג, הולנד ומושבות הודו המזרחית של הולנד, סורינאם וקוראקו, נורבגיה, שווידיה, שוויצריה ויוגוסלביה, אישרו את אמנת רומא או נצטרפו אליה בהתחשב עם הסייגים הנזכרים בתוספת השניה לדבר מלך זה בענין הסייגים שהן קבעו לעצמן קודם לכן:

והואיל ובסעיף עשרים ותשעה מחוק הקופירייט, 1911, נקבע שהוד מלכותו יכול להורות עפ"י דבר מלך במועצה שאותו חוק יחול על סוגים ידועים של יצירות נכריות:

והואיל ובסעיף שלשים של אותו חוק נקבע שכל דבר מלך במועצה עפ"י אותו סעיף עשרים ותשעה יחול על כל מושבותיו של הוד מלכותו שחל עליהן אותו חוק, חוץ ממושבות בעלות שלטון עצמי וכל מושבה אחרת המפורטת באותו דבר מלך שהוד מלכותו ימצא לראוי לבלי להטיל עליהן את דבר המלך:

והואיל ואותו החוק יש לו תוקף בארצות הבאות, כאילו היו חלק ממושבות הוד מלכותו שחל עליהן אותו החוק, היינו: — ארץ החסות ביטשוואנאלנד, ארץ החסות גמביה, ארץ החסות קניה, ארץ החסות ניגריה, ארצות הצפון של חוף הזהב (גולד קוסט), רודסיה הצפונית, ארץ החסות ניאזאלנד, ארץ החסות סיריה ליאונה, ארץ החסות איי סלומון, ארץ החסות סומאלי, סוואזילנד, ארץ החסות אוגנדה, פלשתינה (א"י), טנגאניקה, טוגולנד של המנדט הבריטי והקאמרונים הנתונים למנדט הבריטי:

והואיל דבר מלך זה חל על הארצות המנויות לעיל, להוציא מן הכלל אותו חלק של ארץ הממונות פלשתינה (א"י) המכונה עבר הירדן מזרחה, סמכויות התחוקה של הוד מלכותו בנוגע אליו מוצאות לפועל, החל מיום 31 באוקטובר, 1929, ע"י הוד רוממותו האמיר באמצעות ממשלת עבר הירדן:

והואיל דברי המלך (חוץ מששת האחרונים הנזכרים בתוספת הרביעית לדבר מלך זה) שבוטלו עפ"י סעיף 4 מדבר מלך זה יוסיפו, איפוא, להיות בני תוקף מלא בעבר הירדן מזרחה אלא אם כן ועד אשר יבוטלו בתוקף חוק שיחוק המחוקק של עבר הירדן מזרחה:

והואיל ובסעיף שלשים ושנים מהחוק האמור לעיל נקבע שהוד מלכותו במועצה יכול ליתן דברי מלך המשנים או מבטלים כל דבר מלך במועצה שניתן עפ"י אותו חוק בתנאי שכל דבר מלך הניתן עפ"י אותו סעיף לא יפגע לרעה בזכויות או בטובות ההנאה שנרכשו עד לתאריך תחילת תקפו של דבר המלך ובתנאי שכל דבר מלך כזה יכיל בו הוראות להגנת אותן הזכויות וטובות ההנאה: —

לפיכך נאות הוד מלכותו לצוות, בעצת מועצתו הפרטית ובתוקף הסמכויות המסורות לו בחוק הקופירייט, 1911, ובתוקף כל הסמכויות האחרות המיפות את כחו בכך, ומצווה בזה לאמור: —

1. דבר מלך זה נוגע למדינות נכריות אלה: — אוסטרליה, בלגיה, ברזיל, בולגריה, טשכוסלובקיה, העיר החפשית דנציג, דנמרק ואיי פארו, אסטוניה, פינלנד, צרפת ואלגיריה והמושבות, גרמניה, יון, האיטי, הונגריה, איטליה, יפן וקוריאה, פורמוזה, סחאלין היפנית והאזור החכור קוואנטונג, ליכטנשטיין, לוקסמבורג, מונאקו, מרוקו (האזור הצרפתי), הולנד ומושבות הודו המזרחית של הולנד, סורינאם וקוראקו, נורבגיה, פולניה, פורטוגל ומושבותיה, רומניה, סיאם, ספרד ומושבותיה, שווייץ, שוויצריה, סוריה הלבנון, טוניס ויוגוסלביה (כל המדינות האלה תקראנה בזה המדינות הנכריות של ברית הקופירייט).

2. חוק הקופירייט, 1911, יחול —

(א) על יצירות שנתפרסמו לראשונה באחת מן המדינות הנכריות של ברית הקופירייט, ממש כאילו נתפרסמו לראשונה באותם החבלים של מושבות הוד מלכותו שחל עליהן החוק האמור:

(ב) על יצירות ספרותיות, דרמטיות, מוסיקליות ואמנותיות או על כל סוג

מסוגי יצירות אלה שמחבריהן היו, בעת חברם את היצירה, נתיניה או אזרחיה של אחת המדינות הנכריות אשר בברית הקופירייט, ממש כאילו היו המחברים נתינים בריטיים:

(ג) אשר למקום המגורים באחת המדינות הנכריות של ברית הקופירייט, יחול החוק האמור באותו אופן כאילו היה זה מקום-מגורים בגבולות אותם החבלים של מושבות הוד מלכותו שחל עליהן החוק האמור:

— בתנאי: —

(i) שתקופת הקופירייט בגבולות מושבות הוד מלכותו שחל עליהן דבר מלך זה לא תהא ארוכה מאותה תקופת הקופירייט הקבועה בחוק הארץ שבה חוברה היצירה.

(ii) שההנאה מן הזכויות המסורות בחוק הקופירייט, 1911, תהא תלויה בקיום התנאים והפורמליות הבאים, היינו: —

(א) אם זה מאמר בעתון או בקובץ על שאלות השעה בעניני כלכלה, מדיניות או דת (כשאינן הוא חלק משורת מאמרים או הרצאות), הרי הזכות למנוע בעד העתקת המאמר (הן בשפת המקור שלו והן בתרגום) בעתון אחר או בקובץ אחר, בציון המקור, תהא על תנאי שתפורסם הודעה מפורשת במקום בולט בעתון או בקובץ שבו נתפרסם המאמר, האוסרת את העתקתו:

(ב) אם זו יצירה ספרותית או דרמתית שארץ חבורה היא יון, אסטוניה, יפן וקוריאה, פורמוזה, סחלין היפנית, והאזור החכור קוואנטונג או סיאם, הרי הזכות למנוע את הצגתו, העתקתו או פרסומו של כל תרגום מן החבור כעבור עשר שנים מסוף השנה שבה נתפרסמה לראשונה היצירה או החוברת הראשונה שלה — כשהיצירה היא ספר המופיע חוברות-חוברות, — תהא על תנאי שתרגום מאושר של היצירה או של כל חוברת מחוברותיה יפורסם, בשפה שתובעים עליה הגנה, לפני תום התקופה האמורה ובגבולות מושבותיו של הוד מלכותו שחל עליהן דבר מלך זה או בגבולות כל ארץ נכריה של ברית הקופירייט: